

INVESTIGUEM?

Puigcerdà

100 anys del tren de Puigcerdà!

La línia Barcelona-Puigcerdà
ha estat clau per a l'arribada
del turisme

La Vella de l'Estany

A finals d'agost,
Puigcerdà celebra
la seva festa més
emblemàtica

DILLUNS 22 D'AGOST

12H - **Inflables aquàtics**: Estany del parc Schierbeck.

22H - **Teatre: BONA GENT** a càrrec de **QUIM MASFERRER**, FESTIVAL TRANSFONTERER. Teatre Municipal del Casino Ceretà. Entrades a la venda a www.codetickets.com i a l'Oficina de Turisme de Puigcerdà.

DIMARTS 23 D'AGOST

19H - **Concert: COBLA A 4 VES: UN VIATGE MUSICAL** a càrrec de la **COBLA ORQUESTRA MONTGRINS**, FESTIVAL TRANSFONTERER. Plaça de Santa Maria.

22H - **Sardanes** a càrrec de la **COBLA ORQUESTRA MONTGRINS**, Plaça del Call.

DIMECRES 24 D'AGOST

22H - **Concert: ELENA GADEL I MANU GUIX**, FESTIVAL TRANSFONTERER. Teatre Municipal del Casino Ceretà. Entrades a la venda a www.codetickets.com i a l'Oficina de Turisme de Puigcerdà.

DIJOUS 25 D'AGOST

18H - **Concert infantil: REGGAE PER XICS**, FESTIVAL TRANSFONTERER. Plaça de Santa Maria.

21H - **Concert: SERGIO DALMA**, SUMMERFEST Cerdanya 2022. Camí de Sant Marc. Entrades a la venda a www.summerfestcerdanya.com.

23H - **Concert: OBESES**, Plaça Santa Maria de Puigcerdà.

DIVENDRES 26 D'AGOST

21H - **Concert: ELS PETS**, SUMMERFEST Cerdanya 2022. Camí de Sant Marc. Entrades a la venda a www.summerfestcerdanya.com.

23.30H - **Concert: MIKI MUÑOZ**, FESTIVAL DE MÚSICA DE CERDANYA. Plaça Santa Maria de Puigcerdà.

DISSABTE 27 D'AGOST

DE 10 A 14 I DE 15.30 A 18.30 - **Parc infantil**: Places Santa Maria i Herois.

11H - **Cercavila: GEGANTS I GRALLERS VILA DE PUIGCERDÀ**. Sortida des de la plaça de l'Ajuntament.

12H - **XXXIV Traversa De l'Estany**: Oberta a tothom. Inscripcions a www.puigcerda.cat/esports

12.00H - **Juguem a la caixaeta**: **COLLA CASTELLERA DE CERDANYA**, Plaça Santa Maria.

13.00H - **Festa De l'escuma**: Plaça Cabrinetty.

19H - **Tribalada d'anunci Del correfoc: DIMONIS DE PUIGCERDÀ**. Sortida des de la plaça de l'Ajuntament.

21H - **Concert: TABURETE**, SUMMERFEST Cerdanya. Camí de Sant Marc. Entrades a la venda a www.summerfestcerdanya.com.

21.30H - **La llengüeta De La Vella De L'Estany** a càrrec de la **INESTABLE CERETANA DE TEATRE**, l'**ASSOCIACIÓ CERDANYA MUSICAL** i **PAS A PAS GYM DANCE**. Parc Schierbeck. Tot seguit, **Retrobament De La Vella De L'Estany** amb **EL PRÍNCIP DELS AÍRES** i **LA PRÍNCESA DE LES AIGÜES** Recorregut de la comitiva amb la **FANFARRIA D'OCEJA** fins la plaça de l'Ajuntament on els **AMICS DE LA SARDANA** ballaran la sardana d'honor.

23H - **Correfoc: DIMONIS DE PUIGCERDÀ** Sortida plaça de l'Ajuntament.

00H - **Concert Tribut a Raffaella Carrà: HOLA RAFFAELLA**, FESTIVAL TRANSFONTERER. Plaça Cabrinetty.

02H - **SHOW, VERSIONS I DJ: TINDERCAT PUIGCERDÀ**, Plaça Cabrinetty.

DIUMENGE 28 D'AGOST

10H - **Trobada d'autoritats**: Pont Internacional.

10.30H - **Desfilada De carrosses**: Amb les **COLLES CARROSSAIRES DE LA CERDANYA** acompanyades pels gegants de **PUIGCERDÀ**, **VILALLOBENT**, **QUEIXANS** i **LLORET**. LA **COLLA BASTONERA DE CERDANYA**. LA **COLLA CASTELLERA DE CERDANYA**. LA **FANFARRIA D'OCEJA** I **BRINCADEIRA**. Sortida des del barri de l'estació. Final a la plaça Santa Maria amb la salutació de la Vella de l'Estany i proclamació de les millors carrosses.

18.30H - **Concert: ORQUESTRA JUNIOR'S**, Plaça de Santa Maria.

20.45H - **Desfilada De carrosses nocturna**: PRESTIDIA PER LA VELLA DE L'ESTANY. Sortida des del Carrer Coronel Molera.

23H - **Piromusical: ELS COLORS DE L'ESTANY**, Estany del parc Schierbeck.

23.20H - **Bal·l de nit: ORQUESTRA JUNIOR'S**, Plaça de Santa Maria.

AQUESTA PROGRAMACIÓ POT VEURE'S ALTERADA.
PODEU CONSULTAR-LA ACTUALITZADA A WWW.PUIGCERDA.CAT

SUMARI

- 4. La Vella de l'Estany
- 6. Mapa per a ments curioses
- 8. El tren de Puigcerdà fa 100 anys!
- 10. Com introduir la tecnologia en l'educació
- 11. Avui cuinem nosaltres! | [Trinxat de Cerdanya](#)
- 12. Tres comportaments rars (o potser no tant) dels gossos
- 12. "Catalunya Rural", un peculiar viatge per les comarques rurals catalanes
- 13. Troba les 7 diferències!
- 14. Anem a la biblioteca?
- 15. Literatura universal
- 16. Amb vosaltres... | [Eva Sánchez Gómez](#)

CRÈDITS

Redacció: Alba Besora, Manel Figuera, Andrea Moreno, Mariona Arnau, Marcel·lí Pascual, Enric Quílez.

Il·lustracions: Eva Sánchez, Núria Pardinilla.

Maquetació i disseny: Núria Pardinilla.

Creativa Disseny: Anna Solans.

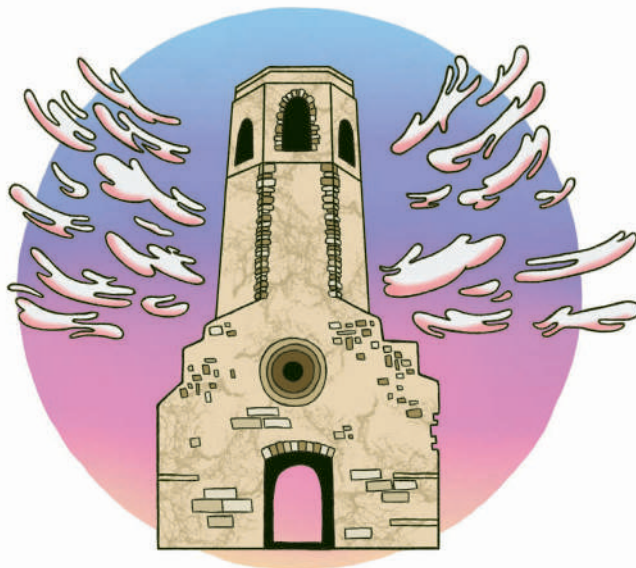
Amb el suport de:

**Ajuntament de
Puigcerdà**

**Generalitat
de Catalunya**

El proper número de la revista Investiguem? sortirà el mes d'octubre i estarà dedicat als Formatges.

LA VELLA DE L'ESTANY

Eil, sabeu que l'últim diumenge d'agost se celebra a Puigcerdà la concorreguda Festa de l'Estany, que aplega tant gent del poble i de la resta de Cerdanya com turistes? Que tothom queda embadalit davant les vistoses carrosses de la cercavila, la desfilada amb torxes o els focs d'artifici!

Sembla que aquesta celebració té l'origen l'any 1886, en la 'fiesta nocturna a la veneciana', a partir d'una idea de Josep M. Martí, un dels components de la privilegiada 'colònia veraniega' d'aleshores. Aquests turistes d'abans, famílies riques de Barcelona, passaven tot l'estiu a la Cerdanya. Des d'aquella època és costum gaudir d'uns dies de vacances a Puigcerdà.

Les carrosses de la cercavila rememoren les tartanes i altres vehicles que s'engalanaven per participar-hi. Tot i que es tractava d'una celebració d'aquests estiuejants per acomiadar-se de l'estiu i tornar a la ciutat, la gent de Puigcerdà hi va participar activament i amb el temps se l'ha feta seva.

Associada a l'estany de Puigcerdà hi ha la llegenda anomenada de la Vella de l'Estany. Tot i que se n'han sentit diferents versions, totes coincideixen a dir que:

- És una dona nonagenària —o sigui, de més de noranta anys— que vesteix sempre de negre, amb gipó i caputxó.
- Vivia al carrer dels Ferrers de la Vila —l'altre nom amb què es coneix Puigcerdà—, del qual va ser obligada a marxar quan es va construir l'estany.
- Decidida a no abandonar casa seva, va acabar vivint sota les aigües de l'estany.
- Cada any, a finals d'agost, en surt del fons i es passeja per carrers i places de la Vila, coincidint amb la Festa de l'Estany.

Doncs és veritat: la Vella no falta mai a aquesta festa! Ve, recorre el poble, n'observa els canvis, omple el seu cos d'alegria i després, discretament entre les branques d'un desmai, en una barqueta retorna a la casa de sota les aigües, on l'esperen amb benvolença unes fades —fades?, sí, fades!— que un dia remot van arribar a Puigcerdà des de l'estany de Lanós, que es troba dalt de la muntanya.

I parlant d'aquestes fades, contem que hi va haver un pastor eixerit que les va seduir amb rondalles de la terra. Elles, que vivien en aquell estany de Lanós, molt amunt i aïllades, res no sabien de Cerdanya ni dels seus pobles i llogarrets. Fascinades per l'astut noi, van decidir acompanyar-lo. Volant, van arribar primer el riu Querol i després al formós estany de la Puigcerdà. Es veu que allà hi romanen encara i per sempre, aquestes dolces i belles fades, anomenades encantades o dones d'aigua, convivint amb la vella nonagenària del carrer dels Ferrers.

Però la història no s'acaba aquí. També es parla de l'amor del príncep dels Aires, un noi jove galant, i de la princesa de les Aigües, una noia rossa molt bonica, filla de la reina de les Encantades de Lanós, immortal com elles. En una visita que va fer la princesa a la Festa de l'Estany per acompanyar-hi la Vella, els dos es van conèixer i es van enamorar.

—Ja veuràs com la meva mare no aprovarà aquesta relació nostra —li deia al príncep, preocupada, la princesa de les Aigües.

—Per què? —li preguntava ell—. Si jo t'estimo i l'amor mai no mor.

—Perquè si m'uneixo a tu, que ets mortal —li contestava—, jo deixaré de ser immortal. La mare no ho permetrà.

I així va ser:

—De cap de les maneres! —va cridar la reina de les Encantades—. Que vols perdre la immortalitat? Les encantades no podem tenir relacions amb els mortals!

La princesa, afligida, va tornar amb el cap baix al seu solitari estany de Lanós. Aleshores el príncep, molt preocupat, va anar a cercar la Vella de l'Estany.

—M'heu d'acompanyar a Lanós —li va demanar.

—I ara, per què? —li va preguntar la dona.

—Per convèncer la reina de les Encantades perquè em deixi casar amb la seva filla —li va respondre convençut—. Els dos ens estimem.

La Vella de l'Estany hi va accedir. Van seguir la sèquia cap al riu Querol i a continuació el rec de Font Viva fins a dalt de l'estany de Lanós. Quan hi van ser, les dones d'aigua d'allà van envoltar el príncep i el van dur a la compareixença de la reina. Després de llargues discussions, la princesa, desesperada, va dir a la seva mare:

—Prefereixo tenir una vida feliç amb l'home que estimo, tenir fills i envellir amb ells, que una vida immortal trista. Aquesta és la meva voluntat—.

Havent escoltat aquestes paraules tan sinceres, la reina va acabar cedint i acceptant el casament, ja que la seva filla estava realment enamorada i preferia, doncs, la unió amb un mortal abans que la immortalitat.

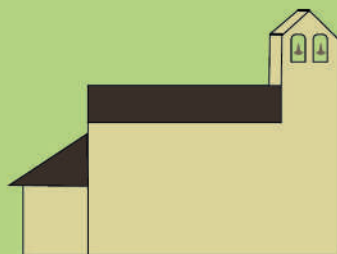
Avui el príncep dels Aires i la princesa de les Aigües són els dos personatges que acompanyen la Vella de l'Estany al llarg de la celebració. S'assegura que viuen molt feliços al seu palau sota les aigües de Lanós i que hi viuran molts i molts anys fins a la fi dels seus dies. Si els voleu veure tots tres, veniu a la Festa de l'Estany, que se celebra cada any —RECORDEU!— a finals d'agost.

Manel Figuera.

MAPA PER A MENTS CURIOSES

Llocs emblemàtics

- 1 És un estany artificial que, pel que se sap, existeix des d'abans de l'any 1260 i que va ser remodelat el 1992.
- 2 És el que queda de l'antiga església parroquial de Santa Maria, construïda el segle XII i destruïda el 1936, durant la guerra civil espanyola. Actualment hi ha l'oficina de turisme.
- 3 És una església romànica inclosa en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya i documentada des de l'any 958.
- 4 És un museu molt divers, amb col·leccions de medi natural, arqueologia i història, etnologia i art. Està ubicat a l'edifici de l'antic convent de les Carmelites descalces, construït abans de l'any 1900.
- 5 Aquesta estació comunica el Pirineu i Barcelona amb la Línia de trens R3 de Rodalies de Catalunya. Va entrar en funcionament de 1922, tot i que llavors només funcionava el tram entre la Molina i Puigecrdà. Més endavant, es va anar ampliant el recorregut dels trens, fins a Ribes de Freser, la Molina i la Tor de Querol, Ripoll, Vic, Granollers, Barcelona i l'Hospitalet de Llobregat.
- 6 Actualment hi ha la Biblioteca Comtal de Cerdanya. El convent va ser fundat el 1290, per frares dominics, va ser ampliat cap al 1310, va patir desperfectes el 1428, a causa d'un terratrèmol, i a principis del segle XIX, durant la Guerra del Francès. El 1835 va passar a ser una caserna militar i més endavant va servir d'escola.
- 7 L'edifici de l'hospital és un dels més antics del poble. Va ser construït cap al 1185. Era un lloc dedicat a acollir persones desvalgudes i malats pobres, als que donaven el tractament que els feia falta, menjar i un lloc on dormir. Actualment forma part de l'Hospital Transfronterer de la Cerdanya, que va obrir el 2012 i dona servei a més de 30.000 persones.

3

Església de
Sant Tomàs de
Ventajola

5

Estació de ferrocarril

Puigcerdà és una vila d'origen medieval que va ser fundada cap a l'any 1177 pel rei Alfons I.

A l'edat mitjana, Puigcerdà va ser la sisena ciutat de Catalunya i tenia una gran importància en la producció i comerç de teixits de llana.

La vila ha sofert diversos setges i atacs per part de les tropes franceses que la van debilitar notablement. En el segle XIX, també va patir diversos setges per part dels carlins.

Actualment, Puigcerdà és una destinació turística molt important i destaquen el seu estany artificial, envoltat pel parc Schierbeck i les torres modernistes i les restes de l'antiga església de Santa Maria, de la qual només queda el campanar, sol, al bell mig d'una plaça en el centre de la vila.

Enric Quílez.

EL TREN DE PUIGCERDÀ FA 100 ANYS!

Em presento: soc el tren de Puigcerdà. Són poques les poblacions del Pirineu que disposen de ferrocarril. Però a Puigcerdà hi vaig des de fa cent anys: exactament des del 3 d'octubre del 1922. Les muntanyes i el clima fred no afavoreixen que hi pugui anar. De fet la gent gran diu que «aquí dalt només hi ha dos estacions: l'hivern i l'estació del tren».

L'any 1848 s'inaugurava el primer ferrocarril de la península Ibèrica, entre Barcelona i Mataró. Encara havien de passar tres quarts de segle i molts entrebancs, abans que jo pogués veure Puigcerdà.

Fins al 1880 només podia desplaçar-me de Barcelona a Ripoll, on els passatgers prenen un carruatge tibet per cavalls fins a Puigcerdà. Un dia sencer a través de la collada de Toses! Però el 1907 ja s'havia treballat en un projecte amb l'objectiu que pogués portar-los còmodament dins dels vagons a la capital de la Cerdanya.

«Uf! Quina pujada! Déu n'hi do! Hi ha una carena molt alta que barra el pas. S'ha de travessar la collada de Toses, a 1.800 m, i Ripoll es troba a 691 m! Per si això fos poc, el tram que de via entre aquests dos pobles ha de ser de només 48 km! Em tocarà suar de valent per remuntar els forts pendents que m'esperen!» Aquestes paraules em deia a mi mateix, alarmat, abans de la construcció d'aquest darrer tram de via. Sort que aquesta via seria electrificada; és a dir, que em farien moure amb catenàries i corrent elèctric. Si ho hagués hagut de fer amb locomotores de carbó...!

Les obres no es van fer esperar. El 1919 vaig arribar a Ribes de Freser, i això que diuen que «a Ribes costa d'arribar-hi». Però des d'aquesta població fins a Puigcerdà calia superar desnivells molt importants.

Per fer-ho possible, un enginyer es va imaginar una solució atrevida que resultaria efectiva: un túnel helicoidal de més d'un quilòmetre, el Cargol de Palós, entre els pobles de Planols i de Toses. Expliquen que aquest enginyer ho va passar molt malament, perquè sembla que l'obra no coincidia exactament amb els seus plànols. Però al final se'n va sortir. En aquell moment va ser una proesa de l'enginyeria, igual que el túnel de 3 km i mig —aleshores el més llarg de l'Estat espanyol— que es perforaria sota la collada de Toses.

La primera estació després d'aquest llarg túnel és la de la Molina, a 1.420 m d'altitud. Hi vaig entrar el 12 de juliol de 1922 i des d'aleshores hi he apropiat colles d'esquiadors. Però calia salvar encara un últim obstacle natural abans de Puigcerdà: el riu Segre. S'hi va construir un pont de 45 m de tres arcs.

Finalment, em vaig va aturar per primer cop a Puigcerdà aquell 3 d'octubre de 1922. Imagineu-vos quina novetat: molts cerdans i cerdanes d'aquella època, la majoria pagesos i ramaders, no havien vist mai un tren. Amb prou feines, a la Cerdanya, hi arribaven alguns automòbils. Aquell dia històric, els veïns, les autoritats i les entitats locals van aixecar un arc de triomf amb els escuts de Puigcerdà i de Barcelona a la mateixa via per la qual vaig entrar a l'estació.

En el marc d'una jornada plena de celebracions, tothom va rebre el meu comboi —o sigui, els meus vagons— convençut que contribuiria al desenvolupament econòmic de la Cerdanya. Monsenyor Justí Guitard, bisbe d'Urgell, va beneir-me. I el senyor Pere Pujol, l'alcalde, va transmetre el seu agraïment a la població.

Pel que fa a l'edifici de l'estació, durant set anys hi va fer servei un de petit, però el 21 de juliol de 1929, coincidint amb la inauguració de la línia fins a l'estació de la Tor de Querol —Latour de Carol en francès—, ho va fer el nou, l'actual, de caire modernista. És bonic.

Passats uns quants anys, el 1941 la meua línia fèrria de Barcelona a la Tor de Querol es va integrar a la xarxa de Renfe. Però amb el pas del temps em van deixar una mica —per no dir molt— abandonat davant dels progressos de l'automòbil i la proliferació de carreteres. A partir dels anys 60 vaig entrar en una crisi que es va accentuar als 80 amb la construcció del túnel del Cadí.

Com a conseqüència, de Ripoll en amunt, tant les vies com jo vam començar a patir aquest manteniment defectuós i vaig haver de superar constants amenaces que em farien desaparèixer. No obstant això, els veïns i els ajuntaments de les comarques afectades, entre les quals la Cerdanya, van mobilitzar-se i van aconseguir evitar-ho.

Degut a les queixes dels usuaris, la Generalitat de Catalunya ha intentat diverses vegades obtenir la titularitat de la meua línia o fer-se'n càrrec de la gestió. Fins ara, però, totes les negociacions han estat en va. Els descarrilaments i les esllavissades que he sofert recentment han servit almenys de toc d'atenció perquè a darrera hora Renfe i el Ministeri de Foment hagin decidit posar-hi remei amb una sucosa inversió que hauria de permetre de resoldre les meves mancances tècniques.

Però bé, tot i aquests entrebancs, la línia Barcelona-Puigcerdà ha estat clau per a l'arribada del turisme. He tingut un paper important en la popularització de l'esquí. La primera estació hivernal catalana es va construir a la Molina i encara avui els esquiadors ocupen massivament el meu comboi cada cap de setmana d'hivern.

Si voleu gaudir del paisatge pirinenc o de l'esquí durant la temporada hivernal a la Molina, pugeu als meus vagons i pareu atenció sobretot al curiós Cargol de Palós, el túnel helicoïdal que fa una volta sencera dins de la muntanya, on la mateixa via del tren apareix bastants metres més avall com per art de màgia.

Manel Figuera.

COM INTRODUIR LA TECNOLOGIA EN L'EDUCACIÓ

Els nens aprenen més si les seves famílies també participen

Molts professors, psicòlegs, neurocientífics i educadors socials aposten per veure les pantalles com una oportunitat per implicar els menors en una educació digital sana i segura. El Centre Joan Ganz Cooney és un grup de recerca i innovació independent sense ànim de lucre que es dedica a promoure l'alfabetització digital dels nens i fomentar la innovació en l'aprenentatge a través dels mitjans digitals. Aquest grup ha realitzat una guia per aconsellar, tant a les famílies com als centres escolars, sobre com introduir la tecnologia en l'educació.

Implicar-los. Si des que són petits es compta amb ells abans de descarregar una aplicació, quan siguin majors hauran interioritzat com una cosa natural parlar amb els seus pares sobre les aplicacions o els jocs que els agraden.

Jugar junts. Els nens aprenen més si les seves famílies també participen. Quan es juga amb ells, els donem l'oportunitat de fer preguntes, i aquest pot ser el principi d'altres converses.

Llegir junts diàriament. Compartir moments de lectura cada dia, siguin llibres impresos o digitals, és una forma divertida de fomentar aquesta afició. Cal intentar fer preguntes amb respostes obertes, animar-los a imaginar, connectar amb la seva pròpia vida i vivències.

Fer projectes creatius. En crear els seus propis continguts, els nens poden expressar el que pensen i el que senten.

Preparar-los per a noves experiències. Algunes experiències noves arriben acompanyades d'emocions intenses. Hi ha llibres i vídeos que s'utilitzen des de fa temps per ajudar els nens a manejar aquestes situacions.

Connectar-los amb la família. Els estudis demostren que els nens petits que realitzen videotrucades amb els seus éssers estimats mantenen l'atenció durant més temps quan participen en activitats com llegir llibres junts, contar històries...

Aprofitar els viatges. Amb cotxe o transport públic, els viatges poden ser estressants, però també pots passar una estona en família. Existeixen apps que poden ajudar al fet que tots aprenguin i juguin junts durant el viatge.

Establir rutines. Els límits en l'ús de la tecnologia ajudaran els nostres fills a desenvolupar habilitats d'autocontrol. Cal triar moments i limitar la resta.

AMIC - Tot Sant Cugat.

AVUI CUÏNEM NOSALTRES!

Trinxat de Cerdanya

Que necessitarem?

- 3 patates
- 150 gr de botifarra negra
- 200 gr de cansalada grassa
- Dues fulles ben grans de col
- Oli
- També s'hi pot posar una mica d'all

Preparació: 10 min

Cocció: 45 min

Temps total: 55 min

D'on ve?

Aquest era un plat típic de la gent de muntanya. L'origen del trinxat es remunta a finals del segle XV on predominava la cuina de subsistència, elaborada amb l'única cosa que es tenia a mà ja que a la comarca a l'hivern es patien llargs períodes d'aïllament entre les muntanyes. Al Pirineu no s'hi conrea una gran varietat de verdures ni hortalisses però la col i la patata aguanten molt bé el fred i són cultius que s'adapten molt bé al clima i la terra pirinenca. També si pot posar una mica d'all, un producte que es conserva en sec fàcilment durant molt de temps.

Som-hi!

Bullim la patata i la col en recipients separats. Ho escorrem tot i ens guardem l'aigua de tots dos bullits. Alhora, també s'ha de saltejar la botifarra negra, prèviament tallada a trossets. D'altra banda, coem la cansalada a poc a poc (amb una mica d'oli de gira-sol o oli d'oliva verge extra) perquè es vagi bufant la cotna, i quan aquesta estigui daurada hi podem afegir uns grams d'all.

Posem la col, la patata i la botifarra negra dins l'olla i ho anem xafant amb una escumadora. Hi hem d'anar afegint l'aigua que havíem reservat dels dos bullits i ho anem amanint fins que aconseguim el punt d'espessor que volem. Un cop ho tenim, amb una part de l'oli de la cansalada que hem fregit, amanim tot el conjunt. Si es vol, es pot passar el trinxat per la paella.

Foto: Trinxat de l'Hotel del Prado.

goprinters

GRUP IMPRESSOR

IMPRESSIONS
QUE IMPRESSIONEN

— **Impressió òfset**

Llibres, catàlegs, revistes, paper de carta, sobres, albarans copiatius, passamans, desplegable, targetes...

— **Packaging**

Caixes corporatives, etiquetatge...

— **Impressió digital en petit i gran format**

Lones, roll up, plòters, photocall, cartó ploma, vinils, rètols...

Contacta'ns!

T. 973 350 146

pedidos@goprinters.es

La teva impremta

Des de 1914

Segueix-nos!

TROBA LES 7 DIFERÈNCIES!

Il·lustració extreta del llibre «L'últim llop de la Cerdanya»,
escrit per Joles Sennell i il·lustrat per Carolina Botella.

ANEM A LA BIBLIOTECA?

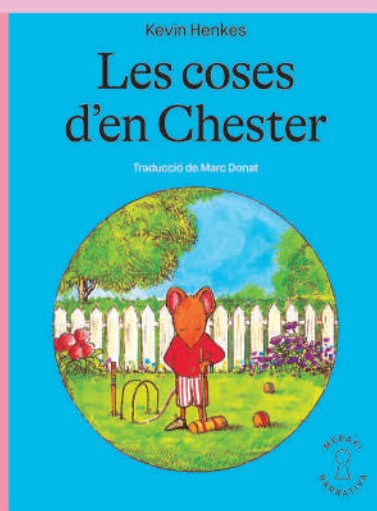
El conillet que volia pa de pessic

Ramon Besora i
Zuzanna Celej

Edebé

En aquest relat, un conte rimat amb una gran musicalitat, se'ns explica que un conillet s'ha llevat amb gana i decideix fer-se un pa de pessic. Però en l'empresa de preparar-lo, s'hi uneixen totes les bestioles del bosc, que l'ajudaran a trobar tots els ingredients que li calen.

Una història de contingut i recipient dolç. Per llegir en veu alta i fer bronzir les paraules; els versos conviden a gairebé cantar-los. I les il·lustracions, de tons suaus i sensibilitat desbordant, fan passejar amb els sentits entre les pàgines d'aquest llibre. Una proposta ideal per a nens i nenes a partir dels 5-6 anys.

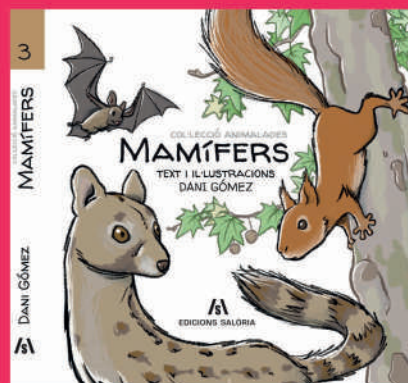

Les coses d'en Chester

Kevin Henkes

Editorial Meraki

En Chester té la seva manera de fer les coses... Talla els entrepanes en diagonal, s'aixeca del llit sempre per la mateixa banda i no surt de casa sense un minikit de primers auxilis... Són les coses d'en Chester. En Wilson, el seu millor amic, fa el mateix. Es disfressen plegats, demanen els mateixos regals per Reis, i sempre van junts en bicicleta. Quan un té gana, l'altre també. Són les coses d'en Chester i en Wilson. Però llavors la Lilly es muda al veïnat. I la Lilly també té la seva manera de fer les coses... Una bonica història sobre l'amistat i la riquesa de les diferències. Una lectura per a nens i nenes a partir de 6 anys.

Mamífers

Dani Gómez

Edicions Salòria

Mamífers és el tercer títol de la col·lecció Animalades, una sèrie de llibres de coneixements que adopten el format de petites guies de camp per tractar la fauna autòctona; per a fer-ho, en Dani Gómez utilitza la trapelleria dels rodolins per introduir la naturalesa i característiques de cada animal i unes il·lustracions que cuiden molt els trets distintius de cada espècie. En conjunt, tenim davant uns llibres que estimulen el gust per la lectura, l'estima per la naturalesa i el caràcter lúdic i creatiu del llenguatge. Una proposta ideal per a nens i nenes a partir de 8 anys.

LITERATURA UNIVERSAL

El proper mes d'octubre celebrarem una efemèride literària excepcional que els lectors que han crescut envoltats de les tires còmiques de la sèrie Peanuts recordaran segur. Els més petits de la casa potser no saben de qui estem parlant. Sí, Schulz, el pare d'en Charlie Brown, l'Snoopy i companyia hauria fet 100 anys aquest 2022.

Editorial Meraki, aprofitant aquesta data tan destacada, recuperarà alguns títols de la sèrie Peanuts en català, que des de fa anys no es poden trobar en aquesta llengua en el circuit del llibre nou, amb l'objectiu d'apropar als lectors de LIJ uns personatges emblemàtics per a l'imaginari col·lectiu de tantes generacions prèvies. Actualment, l'Snoopy és un dels personatges més reconeguts en el panorama internacional, però, com ja ha passat amb altres personatges d'altres contextos i èpoques, ha esdevingut una icona amb una imatge molt mercantilitzada, tant, que moltes persones poden tenir un pijama de l'Snoopy però no haver conegut mai les històries d'en Charlie Brown o de l'entranyable Woodstock, l'inseparable amic alat d'un dels gossos més famosos del món. Bé, i per què no dir-ho, potser tots aquells qui vesteixen samarretes de l'Snoopy ignoren, fins i tot, que la seva imatge tan afable no va gaire en consonància amb el seu caràcter, perquè siguem sincers, els que el coneixeu sabeu que és un quisso que treu una mica de polleguera.

Charles M. Schulz va arribar a dir d'ell mateix que havia «nascut per dibuixar tires còmiques». Nascut a Minneapolis, quan només tenia dos dies un oncle seu li va posar el sobrenom de Sparky, en honor al cavall Spark Plug que sortia dibuixat a la tira còmica de Barney Google. De jove, Schulz i el seu pare compartien un ritual de matí de diumenge: llegien plegats les vinyetes del diari. Després de lluitar a l'exèrcit durant la Segona Guerra Mundial, el primer gran èxit de Schulz va arribar el 1947, quan va

vendre una vinyeta titulada Li'l Folks al diari St. Paul Pioneer Press. El 1950 Schulz es va reunir amb la gent de United Feature Syndicate i, el 2 d'octubre d'aquell any, Peanuts, la tira còmica de Schulz, va debutar a set diaris. Schulz passaria els propers 50 anys escrivint i dibuixant Peanuts i crearia icones culturals com ara l'Snoopy, en Charlie Brown o la resta de la colla de Peanuts. En el seu punt més àlgid, Peanuts es publicava a 2.600 diaris, a 75 països i en 21 idiomes. Charles Schulz va morir a Santa Rosa, a Califòrnia, el mes de febrer de 2000, tot just hores abans que la seva última tira original aparegués als diaris del diumenge.

Setanta-dos anys després de la publicació de la primera vinyeta de Peanuts, Meraki ens apropa de nou les històries d'aquesta colla, uns personatges que es mantenen més vius que mai i que seguiran transcendent generació rere generació.

AMB VOSALTRES...

Eva Sánchez Gómez

L'Eva Sánchez Gómez va néixer a Puigcerdà al 1986 i actualment viu i dibuixa a La Garriga.

Es va llicenciar en Belles Arts a la Universitat de Barcelona i es va especialitzar en il·lustració a l'Escola Francesca Bonnemaison de la Diputació de Barcelona.

Des d'aleshores ha il·lustrat més d'una trentena de llibres publicats a diferents països.

Ha estat seleccionada per formar part del Catàleg Iberoamèrica Il·lustra (al 2020 i al 2015) i per la Biennal de Bratislava (al 2019 i al 2021). Ha participat a l'exposició del Nami Island International Picture Books Illustration Concours, ha estat finalista del Golden Pinwheel Young Illustrators Award i ha rebut entre d'altres el premi CCEI d'il·lustració, el premi Internacional d'Àlbum Il·lustrat Edelvives i el Letteratura Ragazzi di Cento. Alguns dels darrers llibres que ha il·lustrat formen part de la prestigiosa llista White Ravens 2020 i 2021 i han estat recomanats pel premi Fundación Cuatro Gatos 2021 i 2022.